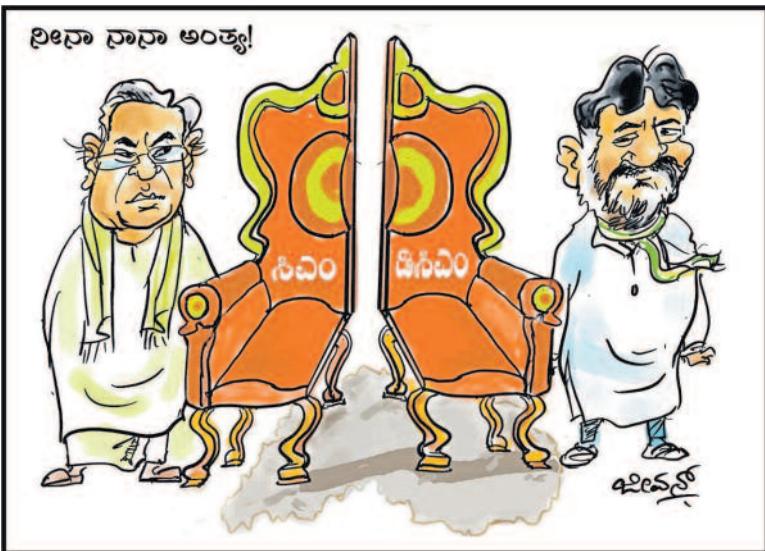

ನಕ್ಕಿದಿ

ಪತ: ನಾನು ಕಾರಣ ಜೋಡಾಗಿ
ಒದ್ದಿಸಿರೋದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ಭಯ ಆಗ್ನ್ಯ
ಇದೆಯಾ ಪಾರ್ವತಿ?

ಪಾರ್ವತಿ: ಅದಕ್ಕೆನು ಭಯ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆ, ಆದರೆ,
ನೀವಿನು ಇನ್ನುರೆನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದು
ನೇನಪ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಯ ಆಯ್ದು.

ಗೌರಿ: ನೋಡೆ ಕವಿತಾ, ಆ ಲಲಿತ ತನ್ನ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ
ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದೆಯಂತ ಬೀಗ್ನು
ಇದ್ದಾಗೆ.

ಕವಿತಾ: ಆಕೆ ಬೀಗ್ನೆಬೇಕು ಬಿಡಿ!

ಗೌರಿ: ಏಕೆ ಹೇಳಿ ಇದ್ದಿಯಲ್ಲ?

ಕವಿತಾ: ಇನ್ನೇನು ಮತ್ತೆ? ಅವಳ ಲವರ್ ಬರೆದು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂತಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.

ಕೃಷಿ ಅಧಿಕಾರಿ: ನಿನ್ನ ಜಮಿನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಳೆ
ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಿಯಾ?

ದೃತ: ಯಾವ ಬೇಳೆ ನಾಶ ಆಗುತ್ತೇನ್ನು ಅದನ್ನು
ಹಾಕೋಣ ಅಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಅಧಿಕಾರಿ: ನಾಶವಾಗೇ ಬೇಳೆನೇ ಏಕೆ?

ದೃತ: ನಾವೇನು ಬೇಳೆದ್ದು ಅವುಕ್ಕಷ್ಟೆ, ನಾಶ ಆಗೇ
ಬೇಳೆಯಾದೆ ಪರಿಹಾರವಾದ್ದು ಸಿಗುತ್ತಲ್ಲ!

ಮಹಿಳೆ: ಡಾಕ್ಟರೇ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಸುವಾಗ
ನಿವ್ವಿ ನ್ಯಾರ್ ಅನ್ನ ಉಳಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್: ಏಕಮೂಲ್ಯನ್ನು ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇ?
ಮಹಿಳೆ: ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, ಆದರೆ
ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮವರು ಇದ್ದಾರಲ್ಲ.

ಸುರೇಶ: ಚಂದ್ರು ಮೆದುಳಿಲ್ಲದೆ ಎಮ್ಮೆ ವರ್ಷಗಳು
ಬದುಕಿರಬಹುದು?

ಚಂದ್ರು: ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ಬದುಕಿರಬಹುದು.

ಸುರೇಶ: ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳ್ಯಾಯಿ?

ಚಂದ್ರು: ನಿನ್ನ ಇನ್ನು ಬದುಕಿಲ್ಲವೆ.

ಪತ: ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕುದರೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕತ್ತೆ
ಸವಾರಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದಲ್ಲ?

ಪತ್ತಿ: ಮಾಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಮದುವೆ
ಹೆಣ್ಣು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಏರದು ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಹೆದರಿರಿಲಿ ಅಂತ.

ಪರಂಜಮ್ಮೆ: ಏನು ಪ್ರಷ್ಟಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ಹಿಂದಿ
ಆಪರೇಣ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದಿರಲ್ಲ
ಅಯ್ಯಾ?

ಪರಂಜಮ್ಮೆ: ಈಗ ಬೇಡ ಅಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಂಜಮ್ಮೆ: ಏಕಂತೆ?

ಪರಂಜಮ್ಮೆ: ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯಲಿ
ಅಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಗೀತಗಾರ: ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಪಾಪ್
ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?

ಇನ್ನೇಲ್ಲಿ ತೆರೆ ಮನಿ ಹೇಳಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸಿ
ಹೇಳಿಕೊಂಡಿ.

ಮಗಳು: ಅಮ್ಮೆ 'ಬೀಫ್‌ರಿ ಬೆಲ್ಲಾಟೆ
ಇಲಿಗೆ ವಾಣಿ ಸಂಕಟ' ಈ ಗಾದೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಯಿತ್ತು.

ತಾಯಿ: ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತ್ತು?

ಮಗಳು: ಇದು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಢಿನೇ
ಅಮ್ಮೆ ನಿನಗೆ ಬೆಲ್ಲಾಟೆ, ಅವನಿಗೆ ವಾಣಿ
ಸಂಕಟ.

ಕೆಲಸದಾರೆ: ಅಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಒಂದಂತ ಕರೀತಾರೆ?

ಮನೆಯಾರೆ: ಚೆನ್ನೆ ರನ್ನೆ ಅಂತೆಲ್ಲ
ಕರೀತಾರೆ. ಅದ್ದರಿ, ಈ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ?

ಕೆಲಸದಾರೆ: ಒಂದೊಂದಾರೆ,
ನೀವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೇ
ಕರೀತಾರೆ!

ಅಷ್ಟುಧಿ: ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವಾಗ
ಜನ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪ್ ಸಂಗೀತ
ಕೇಳುವಾಗ ಜನ ಕಾಲು ಅಲ್ಲಾದಿಸುತ್ತಾರೆ!

ನಾರಾಯಣ: ಹೇಮಂತ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೇಂಡತಿ
ಅಧ್ಯವಾ ಭೀಯತಮೆಯಿಂದ ಬ್ಯಾಗ್ನು ತಿನ್ನುವ
ಪ್ರಮೇಯ ಏದುರಾದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಅಯ್ಯೆ
ಮಾಡಿಹೋಚ್ಚಿ ಇಯಾ?

ಹೇಮಂತ: ಹೇಂಡತಿ ಕ್ಷೇಯಿಂದ.

ನಾರಾಯಣ: ಅದೇನು ಹೇಂಡತಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ
ಇದ್ದಿಯಲ್ಲ?

ಹೇಮಂತ: ಇನ್ನೇನು ಮತ್ತೆ, ಹೇಂಡತಿ ಮನೆಯೋಗೆ
ಬ್ಯಾಗ್ನುತ್ತಾಗೆ. ಆದರೆ ಭೀಯತಮೆ ನಡು
ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶುರು ಮಾಡೋತ್ತಾಗೆ.

ಪತ: ಏನೇ ಅಕಶ್ಮಾತ್ ನಾನು ಸತ್ತರೆ ಮೊದಲು
ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ?

ಪತ್ತಿ: ಏಮಾ ಕಂಪನಿಗೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ: ಚಂದ್ರು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ,
ತಾಯಿಗೋ?

ಚಂದ್ರು: ತಾಯಿಗೆ ಸಾರ್!

ಶಿಕ್ಷಕ: ಹಾಗಾದರೆ ತಂದೆಗೆ ಹೆದರೋದೇ
ಇಲ್ಲವೇ?

ಚಂದ್ರು: ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ನವ್ಮತು ತಂದೆಯೇ,
ತಾಯಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ಸಾರ್!

ವೀರಪ್ಪ: ನಾಈ ನಿನ್ನ ನೃತ್ಯ ಕಲಿತವಳನ್ನು
ಮದುವೆಯಾದೆಯಲ್ಲ. ಈಗ ಅವಳಿನು ಮಾಡ್ಯ
ಇದ್ದಾಗೆ.

ನಾಈ: ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನೇ ಕುರೀಸುತ್ತಾ
ಇದ್ದಾಗೆ!

—ಶರ್ಕರೇಗೋಡು ತುಂಬಕೆರೆ,
ಮಂಡ್ಯ